

[Socialministeren.]

mer for social tryghed, der i 1952 er vedtaget af den internationale arbejdsorganisation.

Regeringen har fundet det rimeligt at imødekomme de fremsatte ønsker om adgang til prøvelse af invalideforsikringsrettens afgørelser, og det foreliggende forslag går ud på at foretage de nødvendige ændringer i lovgivningen med henblik på at oprette en appelinstans, et ankenævn for invalideforsikringsretten.

Om de nærmere regler for ankenævnets sammensætning skal jeg henvise til lovforslaget. Det har været hensigten at sikre den størst mulige sagkundskab ved nævnets sammensætning.

Idet jeg iøvrigt med hensyn til enkeltheder i lovforslaget skal henvise til selve forslaget og de bemærkninger, der er knyttet til det, skal jeg udtrykke ønsket om, at det høje ting vil give lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.* Dette lovforslag tager sigte på at yde en økonomisk hjælp til alders- og invaliderentemodtagere og enlige mødre og ligger på linie med det lovforslag, der blev gennemført i folketingsåret 1953—54 som lov nr. 319 af 8. december 1953. Der er således også nu alene tale om en rent øjeblikkelig bistandsydelse til rentemodtagerne, medens det som nævnt i den højtærede statsministers åbningstale er regeringens håb, at der kan samles bredest mulig parlamentarisk tilslutning til gennemførelse af en folkepensioneringsordning.

Nærværende forslag, der som nævnt svarer til det i sidste folketingsår gennemførte, går ud på, at der med renten i januar måned 1955 udbetales alders- og invaliderentemodtagerne et beløb på 100 kr. til enlige og 150 kr. til ægtepar. En tilsvarende ydelse foreslås det at udbetale til enlige mødre, der opfylder betingelserne for at få udbetalt børnebidrag forskudsvis af det

offentlige. Rentemodtagere på alderdomshjem er ikke berettiget til denne særlige ydelse, men det foreslås, at der til disse rentemodtagere i januar måned 1955 udbetales et ekstraordinært lomme pengebeløb. Under hensyn til at der ikke for lomme pengenes vedkommende er sket nogen udjævning mellem de tre kommunegrupper, således som det for rentens grundbeløbs vedkommende er sket fra 1. april 1954, foreslås det ekstraordinære lomme pengebeløb ydet med samme beløb som fastsat ved den førnævnte lov af 8. december 1953, nemlig til 16 kr., 20 kr. og 25 kr. til enlige og til 32 kr., 40 kr. og 50 kr. til ægtepar henholdsvis i kommunegruppe I, II og III. De samlede udgifter, der foreslås afholdt af statskassen, er ligesom for året før anslået til 34 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale også dette lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Ligeledes udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede kirkeminister, for at hun kan fremsætte et anmeldt lovforslag.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd.*

I de gældende love om valg til folketinget og valg til de kommunale råd er der tilvejebragt hjemmel for, at vælgere, som er forhindret i at udøve deres valgret ved personligt møde på afstemningsstedet den dag, da valget foregår, under nærmere fastsatte betingelser kan afgive deres stemme ved indsendelse af stemmeseddel. Det er regler, som vel særlig benyttes af søfolk og fiskere, der er ude at sejle på den tid, da valget skal foregå, men særbestemmelserne kommer, som det vil være bekendt, også adskillige andre tilgode, som hidtil hyppigt har været afskåret fra at udøve deres valgret, f. eks. vælgere, der er knyttet til fyrvæsenet eller har bopæl på afsides

[Kirkeministeren.]

beliggende øer eller midlertidigt på grund af bortrejse er forhindret i at være tilstede.

En tilsvarende hjemmel har manglet i menighedsrådsloven, og det er derfor ikke mærkeligt, at allerede min forgænger som kirkeminister gav tilsagn om, at der inden næste valg ville blive søgt gennemført en reform på dette område. Også overfor mig er spørgsmålet blevet rejst, og fremkomsten af det lovforslag, som jeg nu fremsætter, skyldes da også særlig, at jeg har ment, at dette spørgsmål nu måtte løses. Jeg har fulgt den vej i det hele at foreslå lignende regler gennemført, som er gældende for valg til folketinget og de kommunale råd — selvfølgelig med den nødvendige tilpasning.

Det er berettigede krav om at få tilvejebragt disse særregler, der har foranlediget, at lovforslaget nu fremsættes. Men selvfølgelig har jeg samtidig benyttet lejligheden til også at fremsætte forslag om andre ændringer, som jeg har fundet ønskelige. Jeg skal i denne forbindelse minde om, at der ved lov nr. 207 af 12. april 1949 blev gennemført en principiel ændring i reglerne om valgrettens udøvelse, idet det tidligere krav om en personlig tilmelding til valglisterne som betingelse for deltagelse i valget bortfaldt. De erfaringer, man har gjort under de sidste to valg til menighedsråd, har vist, at det ville være ønskeligt at få gennemført enkelte ændringer, herunder påny gennemført den særregel for præster og kirkebetjente, der ophævedes ved ændringen af menighedsrådsloven i 1949. Det er specielt den vanskelige boligsituation, der har medført, at en del præster, der ikke har embedsbolig, har måttet tage bopæl udenfor sognet. Det synes noget urimeligt, at disse uheldige forhold skal berøve dem og også nogle af kirkebetjentene mulighed for deltagelse i valget i det sogn, hvortil de ved deres stilling er så stærkt knyttet.

Jeg skal iøvrigt henvise til de udførlige oplysninger, der er givet i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg føler dog trang til at gøre nogle korte bemærkninger til en af de foreslåede nye bestemmelser, som ikke er knyttet til reglerne om valg, nemlig den i lovforslagets § 1, nr. 12, omtalte bestemmelse om en rådighedssum for menighedsrådene.

Det var noget nyt, da man ved ændringen af loven i 1949 indføjede den bestemmelse, at menighedsrådene kunne anvende indtil 500 kr. til stedlige kirkelige formål. Jeg har fundet, at dette beskedne beløb i mange tilfælde ikke kan strække til, og specielt er det min erfaring, at det gælder på steder, hvor befolkningens stærke forøgelse nødvendigvis gør, at der midlertidigt optages særlige opgaver, som først senere, f. eks. efter deling af et sognekald eller opførelse af en ny kirke, kan bringes ind under de normale rammer. I sådanne tilfælde vil større beløb end de nu foreslåede nye maksimumsbeløb eventuelt være nødvendige, hvis ikke et fornuftigt kirkeligt initiativ skal hemmes. Jeg har derfor ment det forsvarligt at overlade det til ministeriet, hvor særlige forhold foreligger, at fastsætte en rådighedssum uden at være bundet af nogen maksimumsbestemmelse.

Det er mit håb, at man fra det høje tings side vil vise velvillig forståelse overfor det fremsatte lovforslag, der, således som det fremgår af, hvad jeg har anført, sigter mod en tilpasning til den udvikling, der er sket i den seneste tid.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om det statistiske departements virksomhed.

Valgt blev: *Holger Eriksen, Th. Carlsen, Conradsen, Andreas Hansen, Erhard Jakobsen, Evald Kristensen, Holger Larsen, Th. Mikkelsen, N. Chr. Christensen, Anders Andersen, Vagn Bro, Niels Eriksen, Ellen Poulsen, Poul Claussen, Hanne Budtz, Knud Nielsen og A. C. Normann.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til beslutning af folketinget om nedsættelse af et udvalg vedrørende tillægsbevillingsforslagets behandling og finansudvalgets arbejdsform.

(Første behandling findes i tidenden sp. 346).